

Grzechem Adama...

sł. tłum. Franciszek Karpiński

muz. anonim
oprac. Stanisław Głowacki (2003 r.)

SOPRAN

1. Grze - chem A - da - ma lu - dzie u - wik - ła - ni, wyg - na - ni z ra - ju
2. Błą - kał się czło - wiek wśród o - krop - nej no - cy, bo - łał i nikt go

ALT

1. Grze - chem A - da - ma lu - dzie u - wik - ła - ni, wyg - na - ni z ra - ju
2. Błą - kał się czło - wiek wśród o - krop - nej no - cy, bo - łał i nikt go

TENOR

1. Grze - chem A - da - ma lu - dzie u - wik - ła - ni, wyg - na - ni z ra - ju
2. Błą - kał się czło - wiek wśród o - krop - nej no - cy, bo - łał i nikt go

BAS

1. Grze - chem A - da - ma lu - dzie u - wik - ła - ni, — wyg - na - ni z ra - ju
2. Błą - kał się czło - wiek wśród o - krop - nej no - cy, — bo - łał i nikt go

7

wo - ła - li z ot - chła - ni: spuść - cie, nie - bio - sa, deszcz na ziem - skie ni - wy
nie wspo - mógł w nie - mo - cy, pó - ki nie przysz - ła wie - ka - mi żą - da - na

wo - ła - li z ot - chła - ni: spuść - cie, nie - bio - sa, deszcz na ziem - skie ni - wy
nie wspo - mógł w nie - mo - cy, pó - ki nie przysz - ła wie - ka - mi żą - da - na

wo - ła - li z ot - chła - ni: spuść - cie, nie - bio - sa, deszcz na ziem - skie ni - wy
nie wspo - mógł w nie - mo - cy, pó - ki nie przysz - ła wie - ka - mi żą - da - na

wo - ła - li z ot - chła - ni: spuść - cie, nie - bio - sa, deszcz na ziem - skie ni - wy
nie wspo - mógł w nie - mo - cy, pó - ki nie przysz - ła wie - ka - mi żą - da - na

13

i niech z o - bło-ków zstą - pi spra-wie - dli - wy, spuść - cie, nie - bio - sa,
 z judz-kiej kra - i - ny Dzie-wi-ca wy - bra - na, pó - ki nie przysz-ła

i niech z o - bło-ków zstą - pi spra-wie - dli - wy, spuść - cie, nie - bio - sa,
 z judz-kiej kra - i - ny Dzie-wi-ca wy - bra - na, pó - ki nie przysz-ła

i niech z o - bło-ków zstą - pi spra-wie - dli - wy, spuść - cie, nie - bio - sa,
 z judz-kiej kra - i - ny Dzie-wi-ca wy - bra - na, pó - ki nie przysz-ła

i niech z o - bło-ków zstą - pi spra-wie - dli - wy, spuść - cie, nie - bio - sa,
 z judz - kiej kra - i - ny Dzie-wi-ca wy - bra - na, pó - ki nie przysz-ła

19

deszcz na ziem-skie ni-wy i niech z o - bło-ków zstą - pi spra-wie - dli - wy.
 wie - ka - mi żą - da-na z judz-kiej kra - i - ny Dzie-wi-ca wy - bra - na.

deszcz na ziem-skie ni-wy i niech z o - bło-ków zstą - pi spra-wie - dli - wy.
 wie - ka - mi żą - da-na z judz-kiej kra - i - ny Dzie-wi-ca wy - bra - na.

deszcz na ziem-skie ni-wy i niech z o - bło-ków zstą - pi spra-wie - dli - wy.
 wie - ka - mi żą - da-na z judz-kiej kra - i - ny Dzie-wi-ca wy - bra - na.

deszcz na ziem-skie ni-wy i niech z o - bło-ków zstą - pi spra-wie - dli - wy.
 wie - ka - mi żą - da-na z judz - kiej kra - i - ny Dzie-wi-ca wy - bra - na.

3. Ona pokorą i oczy skromnymi
Boga samego ściągnęła ku ziemi:
że, którego świat nie objął wielkości
tego dziewicze zamknęły wnętrzości.

4. Nie naszą jaką zasługą ściągniony,
miłość Go sama wiodła w ziemskie strony.
Wziął ciało ludzkie, w nim ból, niedostatki,
zbratał się z nami, był synem u Matki.

5. Dajmyż mu za to dzięki, ludu wierny,
że kochając nas, był nam miłosierny
i wznosząc ręce ku niebu jasnemu,
śpiewajmy chwałę Bogu najwyższemu.